

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/50/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521201188
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nadežda Wallnerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1521201188.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Nadeždy Wallnerovej a členiek senátu: JUDr. Michaely Královej a JUDr. Ivany Jahnovej v právnej veci žalobkyne: H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: Bratislava - Petržalka, adresa na doručovanie: X. X, XXX XX X., zastúpená: R. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: Š.V. X, XXX XX X., proti žalovanému v 1. rade: Poštová spoločnosť s.r.o., IČO: 46 839 313, so sídlom: Sklenárska 6, 811 02 Bratislava, zastúpená: advokátskou kanceláriou: verita, s.r.o., IČO: 35 940 875, so sídlom: Miletičova 5B, 821 08 Bratislava, a žalovanému v 2. rade: Y. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: T. L.I. N. XXX/X, X., o návrhu na obnovu konania, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu bývalého Okresného súdu Bratislava V zo dňa 08. júna 2022, č.k. 39C/26/2021-91, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie bývalého Okresného súdu Bratislava V zo dňa 08. júna 2022, č.k. 39C/26/2021-91, p o t v r d z u j e.

II. Žalovanému v 1. rade sa voči žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

III. Žalovanému v 2. rade sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Bývalý Okresný súd Bratislava V uznesením zo dňa 08. júna 2022, č.k. 39C/26/2021-91 rozhodol, že žaloba na obnovu konania vedeného Okresným súdom Bratislava V pod sp.zn. 7C/483/2014 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti (pôvodne o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy) sa odmieta. Žalovanému v 1. rade sa voči žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovanému v 2. rade sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia súdneho konania sp.zn. 21C/10/2022 na Okresnom súde Bratislava I, o zrušenie príklepu č.k. 62Er/314/2015-4, EX 26/2015 zo dňa 08.09.2015 sa zamietá.

2. V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobkyňa žiadala o povolenie obnovy konania proti právoplatnému rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.10.2019, sp.zn. 3Co/207/2018, 3Co/182/2019. Žalobkyňa žiadala, aby súd povolil obnovu konania vo veci žaloby na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 12.08.2014; aby súd zakázal všetkým stranám sporu ďalej nakladať s bytom do právoplatného rozhodnutia súdu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 12.08.2014; aby súd povolil žalobkyni užívanie bytu č. XX, vchod X. X, X., bytového domu súpisné číslo XXXX do právoplatného rozhodnutia súdu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 12.08.2014. Ako dôvody pre obnovu konania uviedla zistenie závažných skutočností, ktoré dávajú vznik novej dôkaznej situácii. Ako nové skutočnosti uviedla, že Zmluva o prevode vlastníctva bytu je postavená jednostranne v prospech kupujúceho, za účelom nadobudnutia majetku v neprospech predávajúceho,

napísaná v rozpore so zárukami uvedenými v „reklame“ žalovaného v 1. rade, ktorá sľubovala možnosť doživotného bývania v predmetnom byte. Poukázala aj na to, že konateľka žalovaného v 1. rade si ako súkromná osoba požičala od svojej kamarátky sumu 15.000 eur dňa 13.07.2014. Táto pohľadávka bola účelovo prevedená 5 dní pred koncom splatnosti na žalovaného v 1. rade o čom bola 20.02.2015 spísaná a podpísaná notárska zápisnica. Expresnou rýchlosťou za 5 dní prišlo k vzniku exekučného titulu. Exekútorka JUDr. Eva Falisová a právny zástupca žalovaného v 1. rade sú rodinne prepojení a žalobkyňa mala za to, že medzi nimi došlo k tichej spolupráci za účelom nájsť rýchly predaj nehnuteľnosti tretej osobe. Nakoľko prebiehal súdny spor, nemalo prísť k dražbe nehnuteľnosti, ktorá v tom čase bola vedená na liste vlastníctva so zápisom o prebiehajúcom spore. Zápis „záhadne“ zmizol z listu vlastníctva len niekoľko dní pred dražbou. Zverejnenie Dražobnej vyhlášky bolo bez upozornenia žalobkyne ako tretej osoby podľa § 65 ods. 1 Exekučného poriadku. Súdnou exekútorkou nebola uplatnená zásada proporcionality, hodnota draženej nehnuteľnosti 7,2 násobne prevyšovala sumu pohľadávky. Právny zástupca žalobkyne podal na Okresný úrad Bratislava dňa 19.06.2015 podnet, že na LV nie je evidovaná skutočnosť o prebiehajúcom súdnom konaní. Okresným súdom bol schválený dražobný príklep 08.09.2015 a v rovnaký deň Krajský súd Bratislava uznesením nariadil žalovanému v 1. rade zdržať sa prevodu bytu. Podľa žalobkyne schválenie dražobného príklepu Okresným súdom Bratislava I je „de jure“ neplatné. Krajský súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava V v neprospech žalobkyne dňa 25.11.2019. Konanie prebiehalo od 27.10.2014 do 25.11.2019. Žalobkyňa má za to, že všetky právne úkony týkajúce sa prevodu vlastníctva, predaja a ďalších aktivít by mali byť neplatné. Žalobkyňa uviedla aj, že podala voči žalovanému v 1. rade niekoľko trestných oznámení, ktoré nie sú uzavreté. Žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že k doplateniu zvyšku sumy 16.000 eur, ktorú sa zaviazal žalovaný v 1. rade, nikdy neprišlo a preto sa žalovaný v 1. rade sa nestal majiteľom bytu, ale bol len užívateľom. Žalobkyňa uviedla, že právoplatné rozhodnutie Krajského súdu Bratislava je zo dňa 31.10.2019 a žiadosť o povolenie obnovy konania bola Okresnému súdu Bratislava V doručená 02.03.2021 v zákonom stanovenej lehote. Žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 01.06.2022 ako „vyjadrenie k názoru žalovaného zo dňa 22.02.2022 na obnovu konania“ žiadala, aby súd zrušil pojednávanie určené na deň 08.06.2022 do doby rozhodnutia súdneho konania vedeného Okresným súdom Bratislava I sp.zn. 21C/10/2022 o zrušenie súdneho príklepu 62Er/314/2015-4, Ex 26/2015 zo dňa 08.09.2015. Podľa žalobkyne, ak Okresný súd Bratislava I zruší príklep, tak všetky ďalšie súdne rozhodnutia sú irelevantné.

3. Žalovaný v 1. rade vo svojom vyjadrení k žalobe o obnovu konania uviedol, že žalobkyňa opomenula uviesť v podanej žalobe, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.10.2019, č.k. 3Co/207/2018-562, súd druhej inštancie potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 7C/483/2014-212 v právnej veci žalobkyne H. B. proti žalovaným: 1./ Poštová spoločnosť, s.r.o., IČO: 46 839 313, 2./ Y. V., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorým prvoinštančný súd zamietol žalobu žalobkyne zo dňa 27.10.2014, ktorou sa pôvodne domáhala určenia, že Zmluva o prevode vlastníctva bytu zo dňa 12.08.2014, uzavretá medzi žalobkyňou ako predávajúcou a žalovaným 1/ Poštová spoločnosť, s.r.o. ako kupujúcim, je neplatná a po povolení zmeny žaloby zo dňa 03.05.2017 sa žalobkyňa domáhala určenia, že je výlučnou vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti. Žalovaný v 1. rade sa v plnom rozsahu stotožňuje s vyššie uvedenými rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava V ako súdu prvej inštancie, ako aj Krajského súdu v Bratislave ako odvolacieho súdu, ktorými súdy po vykonanom dokazovaní právoplatne zamietli žalobu zo dňa 27.10.2014. Žaloba na obnovu konania neobsahuje zo strany žalobkyne žiadne relevantné skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré žalobkyňa bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní. Rovnako žalobkyňa nepredkladá v podanej žalobe žiadne dôvody obnovy konania, o ktorých by nemala vedomosť, alebo ktoré by nemohla uplatniť v pôvodnom súdnom konaní vedenom na základe podanej žaloby doručenej súdu dňa 27.10.2014, z čoho vyvstáva otázka, či bola dodržaná zákonná lehota na podanie žaloby na obnovu konania podľa ust. § 403 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Podľa žalovaného v 1. rade, žalobkyňa sa nedokáže zmieriť s právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu, ktorým súd určil, že kúpna zmluva zo dňa 12.08.2014 je platná, čo sa zo strany žalobkyne prejavuje vo vytváraní rôznych obštrukčných konaní a zbytočnom zaťažovaní štátnych orgánov. Poukázal na to, že účelom obnovy konania nemôže byť revízia právoplatných rozhodnutí odvolacích súdov s určitým časovým odstupom, pokiaľ nie sú naplnené zákonné podmienky prípustnosti žaloby na obnovu konania uvedené v ust. § 397 Civilného sporového poriadku.

4. Súd prvej inštancie si vo veci žaloby na obnovu konania pripojil spis Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7C/483/2014 vo veci určenia vlastníckeho práva (pôvodne určenie neplatnosti kúpnej zmluvy);

spis 24C/66/2020 vo veci určenia neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu; spis 39C/56/2020 o vypratanie nehnuteľností. Súd prvej inštancie na pojednávaní skúmal včasnosť podania žaloby na obnovu konania a jej dôvodnosť. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že po právoplatnom skončení konania vo veci určenia vlastníctva k nehnuteľnosti, žalobkyňa nepredložila žiadne nové dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, o ktorých nevedela, resp. ktoré by nebola mohla použiť v pôvodnom konaní. Skutočnosť, že počas pôvodného konania o neplatnosť kúpnej zmluvy z 12.08.2014 došlo k dražbe nehnuteľnosti a prevodu vlastníckeho práva bolo v pôvodnom konaní známe. Z uvedeného dôvodu bola pripustená zmena žaloby na žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Súd sa ako predbežnou otázkou zaoberal platnosťou kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobkyňou ako predávajúcou a žalovaným v 1. rade ako kupujúcim. Súd prvej inštancie z pripojených súdnych spisov zistil, že Okresný súd Bratislava V, rozsudkom č.k. 7C/483/2014-523 zo dňa 30.11.2017 žalobu, ktorou sa žalobkyňa pôvodne domáhala určenia, neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. XX, na X. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX k.ú. L., na X.V. X P. X., evidovaného na liste vlastníctva č. XXXX, uzavretej medzi žalobkyňou ako predávajúcou a žalovaným 1/ ako kupujúcim zo dňa 12.08.2014 a po pripustení zmeny žaloby uznesením Okresného súdu Bratislava V č.k. 7C/483/2014-467 zo dňa 03.05.2017 určenia, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou predmetného bytu, zamietol. Krajský súd v Bratislave, rozsudkom č.k. 3Co/207/2018-562 zo dňa 31.10.2019, rozsudok prvej inštancie potvrdil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 16.12.2019. Žalobkyňa už v žalobe zo dňa 27.10.2014, ako aj v žalobe o obnovu konania dôvodila, že žalovaný ju uviedol do omylu keď s ňou uzavrel kúpnu zmluvu v rozpore s inzerátom, v ktorom uviedol, že môže naďalej ostať bývať v byte. Zneužil jej finančnú tieseň a kúpil byt za kúpnu cenu 81.000 eur, hoci podľa znaleckého posudku z 09.09.2013, ktorý predložila žalobkyňa, bola všeobecná hodnota bytu 108.000 eur. Žalovaný v 1. rade tak nadobudol vlastnícke právo k bytu za podstatne nižšiu kúpnu cenu, čo žalobkyňa považovala za absolútne neplatný právny úkon, priečiaci sa dobrým mravom. Vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na žalovaného 1/ bol povolený dňa 28.08.2014 pod č. P-XXXXX/XX. Žalovaný v 1. rade v deň podpísania zmluvy o prevode vlastníctva bytu na účet spoločnosti K.I.S. Invest, s.r.o. vložil sumu 65.000 € (dlh žalobkyne), následkom čoho táto spoločnosť navrhla výmaz jej záložného práva k nehnuteľnosti z časti „.. listu vlastníctva č. XXXX a č. XXXX, katastrálne územie L.. Nehnuteľnosť sa podľa dražobnej vyhlášky zo dňa 13.05.2015 stala predmetom dražby uskutočnenej exekútkou JUDr. Evou Falisovou, na základe exekučného titulu smerujúceho proti žalovanému 1/ ako povinnému. Nehnuteľnosť bola dňa 22.06.2015 predmetom dražby uskutočnenej súdnym exekútorom, ktorú skutočnosť v bode 25. odôvodnenia Rozsudku č.k. 3Co/207/2018-562 Krajský súd Bratislava, nad rámec záveru, že žalobkyňa nedôvodne namietala neplatnosť zmluvy o prevode vlastníctva, výslovne uviedol. Uznesením Okresného súdu Bratislava I, č.k. 62Er/314/2015-43 zo dňa 08.09.2015 bol schválený príklep udelený súdnym exekútorom pri dražbe nehnuteľnosti konanej 22.06.2015. Dňa 11.02.2016 bola nehnuteľnosť prevedená kúpnu zmluvou pod č.k. P-XXXXX/XX zo dňa 22.02.2016 z vydražiteľa na nového vlastníka - žalovaného v 2. rade. Žalobkyňa dňa 04.04.2017 napadla žalobou na Okresný súd Bratislava I platnosť udeleného príklepu súdnej exekútky. Konanie bolo vedené pod sp.zn. 25C/13/2017, z ktorého dôvodu žalobkyňa žiadala prerušenie konania. Okresný súd Bratislava V, Uznesením č.k. 7C/483214/-521 zo dňa 30.11.2017 návrh na prerušenie konania zamietol z dôvodu, že rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I nemá pre rozhodnutie vo veci 7C/483/2014 žiaden význam. Počas konania vedeného Okresným súdom Bratislava V, sp.zn. 7C/483/2014, Krajský súd Bratislava, Uznesením č.k. 5Co/408/2015-275 zo dňa 08.09.2015, nariadil predbežné opatrenie, ktorým žalovanému v 1. rade uložil povinnosť zdržať sa prevodu vlastníctva bytu, do právoplatného skončenia veci. Okresný úrad Bratislava, Katastrálny odbor, listom doručeným tunajšiemu súdu dňa 15.04.2016 ku konaniu 7C/483/2014 vo veci zápisu uznesenia Krajského súdu Bratislava 5Co/408/2015-275 o nariadenie predbežného opatrenia, oznámil, že nespĺňa podmienky na vykonanie zápisu do katastra nehnuteľností. Dňa 09.11.2015 bola predmetná nehnuteľnosť Uznesením Okresného súdu Bratislava I č.k. 62Er/314/2015-43, EX 26/2015 o schválení exekučného príklepu zo dňa 08.09.2015 prevedená na nového vlastníka. Uznesením Okresného súdu Bratislava V č.k. 7C/483/2014-332 zo dňa 27.04.2016, právoplatného dňom 27.05.2016 bolo predbežné opatrenie 5Co/408/2015-275 zo dňa 08.09.2015 zrušené z dôvodu, že predmetná nehnuteľnosť bola v súlade s ustanoveniami Exekučného poriadku vydražená, v dôsledku čoho došlo k zmene osoby vlastníka predmetnej nehnuteľnosti, ktorým sa stal vydražiteľ nehnuteľnosti. Žalovaný 1/ (Poštová spoločnosť s.r.o.) nemohol disponovať predmetnou nehnuteľnosťou, preto bolo predbežné opatrenie zrušené. Napriek právoplatne skončenému konaniu sp.zn. 7C/483/2014, žalobkyňa podala na Okresný súd Bratislava V dňa 30.10.2020 žalobu na určenie neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu proti žalovanému 1/ a nariadenie neodkladného opatrenia, konanie vedené pod sp.zn. 24C/66/2020. Súd uznesením 24C/66/2020-20 zo dňa 08.03.2021 návrh na

nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Krajský súd Bratislava, Uznesením č.k. 15Co/75/2021-41 zo dňa 30.07.2021 uznesenie súdu 1. stupňa potvrdil. Uznesením právoplatným dňom 08.02.2022 č.k. 24C 66/2020-52 zo dňa 12.01.2022 súd konanie zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku. Čo sa týka trestných konaní - Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ Bratislava V, Odbor kriminálnej polície, uznesením zo dňa 12.05.2021, ČVS: ORP-888/3-VYS-B5-2020, odmietol podľa § 197 ods. 1, písm. d) Trestného poriadku trestné oznámenie žalobkyne pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 221 Trestného zákona, trestného činu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytového priestoru podľa § 218 Trestného zákona a trestného činu úžery podľa § 235 Trestného zákona, ktorého skutku sa mala dopustiť konateľka spoločnosti žalovaného 1/, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku. Z uznesenia vyplýva, že žalobkyňa podávala opakovane trestné oznámenia vo veciach, o ktorých už bolo právoplatne rozhodnuté orgánmi činnými v trestnom konaní, opakovane neuvádzala žiadne nové skutočnosti, pričom podania doručovala duplicitne.

5. Súd prvej inštancie uviedol aj, že žalobkyňa dôvodila žalobu na obnovu konania tým, že v konaní 7C/483/2014 nebolo rešpektované uznesenie Krajského súdu Bratislava č.k. 5Co/408/2015-275 zo dňa 08.09.2015, o ktorej skutočnosti sa žalobkyňa dozvedela po preštudovaní spisu až minulý rok. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobkyňa bola v konaní o určenie vlastníctva k nehnuteľnosti (pôvodne žaloba o určenie neplatnosti Zmluvy o prevode bytu z 12.08.2014) vedenom Okresným súdom Bratislava V, sp.zn. 7C/483/2014 neúspešná. Rozsudok prvého stupňa nadobudol právoplatnosť v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Bratislava č.k. 3Co/207/2018-562 zo dňa 31.10.2019, dňom 16.12.2019. Subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania podľa § 403 ods. 1 CSP jej začala plynúť 17.12.2019 a skončila 16.03.2020. Uvádzanú novú dôkaznú situáciu po právoplatnom skončení sporu ničím nepreukázala. Nepreukázala, že sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, ktoré by jej mohli priviesť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Z obsahu spisu vyplýva, že žaloba na obnovu konania bola doručená súdu dňa 02.03.2021 doplnená na výzvu súdu podľa § 129 CSP dňa 22.06.2021, teda po uplynutí subjektívnej lehoty na podanie žaloby.

6. Súd prvej inštancie poukázal i na to, že žalobkyňou tvrdená vecná nesprávnosť rozsudkov a skutočnosť, že v pôvodnom konaní ňou predložené dôkazy neboli riadne vyhodnotené, resp. že sa súd nevysporiadal s Uznesením Krajského súdu Bratislava č.k. 5Co/408/2015-275 zo dňa 08.09.2015, nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania v zmysle § 397 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Dôvodom obnovy konania nie je ani dôkaz, o ktorom strana sporu v pôvodnom konaní vedela, jeho vykonanie navrhla, avšak bol súdmi vyhodnotený spôsobom, s ktorým strana nesúhlasí.

7. Súd prvej inštancie zhrnul, že z obsahu žaloby o obnovu konania vyplýva, že nespĺňa osobitné náležitosti stanovené zákonom pre žalobu na obnovu konania, t.j. preukázanie existencie osobitných podmienok prípustnosti obnovy konania (§ 397 CSP), žaloba bola podaná po uplynutí subjektívnej trojmesačnej lehoty na podanie žaloby a je zjavne nedôvodná. Súd prvej inštancie preto bez ďalšieho prejednania žaloby na obnovu konania túto ako oneskorene podanú a zjavne nedôvodnú podľa § 413 ods. 1 písm. a) a písm. e) CSP odmietol.

8. Súd prvej inštancie uviedol aj, že žalobkyňa žiadala, aby súd zrušil pojednávanie určené na deň 08.06.2022 do doby rozhodnutia súdneho konania vedeného Okresným súdom Bratislava I sp.zn. 21C/10/2022 na návrh žalobkyne o zrušenie súdneho príklepu 62Er/314/2015-4, Ex 26/2015 zo dňa 08.09.2015. Podľa žalobkyne, ak Okresný súd Bratislava I zruší príklep, tak všetky ďalšie súdne rozhodnutia sú irelevantné. Súd prvej inštancie daný návrh na prerušenie konania zamietol, ako nedôvodný. Žalobkyňa ako už bolo vyššie uvedené, dňa 04.04.2017 napadla žalobou na Okresný súd Bratislava I platnosť udeleného príklepu súdnej exekútorky. Konanie bolo vedené pod sp.zn. 25C/13/2017. Žaloba na obnovu konania sa týka súdneho konania vedeného pred Okresným súdom Bratislava V pod sp.zn. 7C/483/2014 pôvodne o určenie, že zmluva o prevode vlastníctva bytu č. XX, na X. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX k.ú. L., na X. X v Bratislave, evidovaného na liste vlastníctva č. XXXX, uzavretá medzi žalobkyňou ako predávajúcou a žalovaným v 1. rade ako kupujúcim zo dňa 12.08.2014 je neplatná a po pripustení zmeny žaloby uznesením Okresného súdu Bratislava V č.k. 7C/483/2014-467 zo dňa 03.05.2017 určenia, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou predmetného bytu, v ktorom konaní bola žalobkyňa neúspešnou stranou. Súd prvej inštancie dospel

k záveru, že súdne konanie sp.zn. 21C/10/2022 na Okresnom súde Bratislava I o zrušenie súdneho príklepu 62Er/314/2015-4, EX 26/2015 zo dňa 08.09.2015, nerieši otázku, ktorá by mala mať význam pre rozhodnutie súdu o žalobe na obnovu konania, netyka sa zmluvy o prevode vlastníctva bytu z 12.08.2014, ktorá bola predmetom pôvodného konania. Navyše zo spisu sp.zn. 7C/483/2014 súd zistil, že žalobkyňa už aj v roku 2017 žiadala o prerušenie konania z dôvodu, že na Okresnom súde Bratislava I na návrh žalobkyne, bolo vedené konanie vo veci o určenie neplatnosti súdneho príklepu sp.zn. 25C/13/2017.

9. Nad rámec predmetu konania vzhľadom na sťažnosti žalobkyne a žiadosti o vylúčenie zákonného sudcu z prejednávania a rozhodnutia vo veci, súd prvej inštancie uviedol aj, že podaním doručeným súdu dňa 07.06.2022, označenom ako „SŤAŽNOSŤ - námietka zaujatosti a zmätočnosti konania“ (č.l. 70-74), žalobkyňa namietla zaujatosť zákonného sudcu z dôvodu, že pojednávanie v súdnom konaní dňa 29.04.2022 vo veci o vypratanie nehnuteľností sp.zn. 39C/56/2020, nemala už viesť zákonná sudkyňa a tým považuje konanie za zmätočné. Sudkyňa na pojednávaní dňa 29.04.2022 námietku zaujatosti neprijala s tým, že na ňu neprihliada a nebude predložená nadriadenému súdu, lebo nespĺňa náležitosti § 52 ods. 2 CSP. Podaním doručeným súdu dňa 08.06.2022 označenom ako „SŤAŽNOSŤ - námietka zaujatosti podľa § 52 ods. 2 CSP“ (č.l. 75-77), v súvislosti s vyjadrením k názoru žalovaného v 1. rade a požiadavky žalobkyne zo dňa 01.06.2022, aby sa pojednávanie plánované na 08.06.2022 o 10,00 hod. odložilo resp. prerušilo do doby rozhodnutia vo veci súdneho konania 21C/10/2022 na Okresnom súde Bratislava I a neodloženého predmetného konania 39C/26/2021, žalobkyňa podala sťažnosť - námietku zaujatosti a žiadala zákonného sudcu vylúčiť z predmetného konania pre zaujatosť. Dôvodom vznesenej námietky zaujatosti zákonného sudcu bolo, že súd na návrh neoprávnenej osoby R. J. zo dňa 01.06.2022 (bez splnomocnenia na zastupovanie žalobkyne) nevyhovel návrhu na zrušenie (pozn. súdu: podľa obsahu na prerušenie konania) pojednávania do doby rozhodnutia vo veci samej v súdnom konaní vedeného Okresným súdom Bratislava I sp.zn. 21C/10/2022. Nakoľko námietky zaujatosti nespĺňali náležitosti §§ 49 - 53 CSP a týkali sa výlučne procesného postupu sudcu, súd prvej inštancie na námietky zaujatosti neprihliadal v zmysle § 53 ods. 3 CSP.

10. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému v 1. rade ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalovanému v 2. rade ako úspešnej strane sporu žiadne trovy konania nevznikli, súd prvej inštancie preto žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania nepriznal.

11. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa odvolanie, v ktorom uviedla, že podáva odvolanie podľa § 357 písm. c) CSP voči Uzneseniu 39C/26/2021-91 zo dňa 08.06.2022. Pre rozsiahlosť predmetného uznesenia odvolanie textovo doplní najneskôr do 01.08.2022.

12. Odvolanie doplnila podaním zo dňa 01.08.2022. Uviedla, že boli porušené požiadavky nestrannosti súdu, ktoré sú precizované v ustanoveniach § 49 až § 59 CSP, nakoľko podľa ESLP nie je možné uspokojiť sa iba so subjektívnou nestrannosťou sudcu, ale mal by spĺňať aj kritérium objektívnej nestrannosti. Uviedla, že rozhodnutiami tohto súdu boli porušené základné ľudské práva chránenej osoby a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaním spravodlivého zadosťučinenia. V tejto spojitosti rozhodnutie súdu má podľa žalobkyne charakter narušenia princípov spravodlivého procesu a žalobkyni boli závažným spôsobom odopreté práva na súdnu ochranu v duchu čl. 46 ods. 1 ústavy v súvislosti s podstatným porušením práv účastníka konania. Uviedla aj, že súd v predmetnom konaní rozhodol v neprospech žalobkyne. Predmetný sudca JUDr. Daniela Bergerová nemôže objektívne rozhodovať v oboch prípadoch bez zaujatosti a predpojatosti a tým boli jasne a jednoznačne porušené práva chránenej osoby, lebo súd nemohol objektívne v oboch procesoch zachovať právo na súdnu ochranu. Pre uvedenú skutočnosť by mala byť sudkyňa vylúčená z oboch súdnych konaní, lebo je objektívne zaujatá a predpojatá voči žalobkyni. A je tu podozrenie zneužitia právomoci verejného činiteľa. Ďalej uviedla, že lehota na podanie žaloby na obnovu konania podľa § 404 začala plynúť 17.12.2019 a bude končiť 16.12.2022. Nebola zmeškaná lehota podania, ako uvádza súd v predmetnom uznesení, lebo žiaden z kompetentných súdov sa zatiaľ nezaoberal nerešpektovaním resp. rešpektovaním rozhodnutia Krajského súdu Bratislava spis. zn. 5Co/408/2015-275, IČS: 1514224755 zo dňa 08. septembra 2015 v súvislosti so súvisiacim rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I spis. zn. 62Er/314/2015-43 EX 26/2015 zo dňa 08. septembra 2015. O dôvode podania žaloby na obnovu konania sa žalobkyňa dozvedela pred podaním predmetnej žaloby, preto nesedí dôvod odmietnutia žaloby. Ide o objektívnu skutočnosť, podľa ktorej bola podaná žaloba na obnovu konania v zákonnej trojročnej

lehote a žiaden kompetentný súd sa zatiaľ nevyjadril k danému súdnemu problému. Žaloba na obnovu konania bola podaná v zákonom stanovenej lehote. Všetko podrobne a dôsledne pripravené konanie JUDr. Evy Falisovej, JUDr. Jána Falisa, Emílie Hermanovej a konateľky Poštovej spoločnosti, s.r.o. W. U. voči žalobkyni je potrebné na základe uvedených skutočností od začiatku prehodnotiť a vyvodiť z toho dôsledky pre všetkých „zainteresovaných“ účastníkov jednotlivých súdnych konaní od 08. septembra 2015 až do r. 2022. Všetky súdne rozhodnutia okresných súdov a aj krajských súdov od 08.09.2015 do súčasnej doby bude treba prehodnotiť z uvedených dôvodov. Týka sa to aj všetkých právoplatne skončených súdnych konaní, lebo nové dôkazy nebolo možné uplatniť ani v jednom pojednávaní a tým sa spravodlivosť voči žalobkyni vytratila a úplne sa skreslil výsledok všetkých súdnych konaní a niektoré súdne konania sa ani nemuseli pojednávať.

13. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení uviedol, že dôvody, ktoré žalobkyňa uvádza v podanom odvolaní sú neopodstatnené a nijakým spôsobom neboli preukázané. Námietka zaujatosti zákonného sudcu bola zo strany žalobkyne neodôvodnená a nespĺňala zákonom stanovené náležitosti, nakoľko sa týkala len okolností, ktoré spočívali v procesnom postupe sudcu a jeho rozhodovacej činnosti, pričom na takúto námietku sa v zmysle § 53 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok neprihliada. Ďalej uviedol, že žaloba na obnovu konania doručená súdu dňa 02.03.2021 neobsahovala zo strany žalobkyne žiadne relevantné skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré žalobkyňa bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní. Rovnako žalobkyňa nepredložila v podanej žalobe žiadne dôvody obnovy konania, o ktorých by nemala vedomosť, alebo ktoré by nemohla uplatniť v pôvodnom súdnom konaní vedenom na základe podanej žaloby doručenej súdu dňa 27.10.2014.

14. Odvolací súd preskúmal vec, túto prejednal bez nariadenia pojednávania keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nespĺňa požadované náležitosti.

15. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že súd prvej inštancie vydal uznesenie dňa 08.06.2022 a dané uznesenie bolo žalobkyni (jej zástupcovi) doručené dňa 23.06.2022. Posledný deň lehoty na podanie odvolania bol deň 08.07.2022. Dňa 08.07.2022 žalobkyňa doručila podanie označené ako odvolanie, v ktorom uviedla len, že: „Protiv tomuto uzneseniu podávame odvolanie podľa § 357 písm. c) CSP voči Uzneseniu 39C/26/2021-91 zo dňa 08.06.2022. Pre rozsiahlosť predmetného uznesenia odvolanie textovo doplníme najneskôr do 01.08.2022.“ Dňa 01.08.2022 bolo odvolanie doplnené.

16. Odvolací súd sa v prvom rade musel zaoberať otázkou, či odvolanie podané žalobkyňou v odvolacej lehote spĺňa požadované náležitosti. Je zrejmé, že žalobkyňa v lehote na podanie odvolania síce podala odvolanie avšak bez požadovaných náležitostí, najmä bez uvedenia odvolacích dôvodov. Odvolací súd na danú vec aplikoval rozhodnutie Veľkého senátu Najvyššieho súdu SR, a to uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 08.11.2023, sp.zn. 1VCdo/2/2023, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2023 pod číslom 61. Dané uznesenie sa zaoberá práve otázkou tzv. blanketného odvolania. Veľký senát týmto rozhodnutím zjednotil rozhodovaciu prax v prípade podaného blanketného odvolania a ustálil, že odvolacie dôvody v sporovom konaní je potrebné uviesť, prípadne ich doplniť v lehote na podanie odvolania. Zároveň vyriekol, že aj v prípade tzv. blanketného odvolania je odvolací súd povinný z úradnej moci rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky (§ 380 od. 2. CSP) Odvolací súd cituje z daného rozhodnutia a uvádza tie časti odôvodnenia, ktoré vysvetľujú, prečo nie je možné prihliadnuť na odvolacie dôvody, ktoré boli doplnené až po lehote na podanie odvolania. Veľký senát Najvyššieho súdu teda uviedol, že: „Ak teda platí, že súd nevyzýva odvolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov odvolania, v ktorom odvolacie dôvody absentujú, a zároveň odvolacie dôvody môže odvolateľ dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania, je nutné dospieť k záveru, že odvolanie, v ktorom úplne absentujú akékoľvek odvolacie dôvody, je možné uviesť (doplniť) o tieto chýbajúce dôvody len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. V ustanovení § 373 ods. 1 CSP je vyslovene uvedený zákonný príkaz in fine, podľa ktorého platí, že v prípade absencie odvolacích dôvodov v odvolaní súd odvolateľa na ich doplnenie nevyzýva. Dôvody odvolania tak môže odvolateľ doplniť skutočne len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ohľadne uvedeného Veľký senát na podporu svojej argumentácie a výkladu poukazuje na znenie komentára k CSP (Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, 2016, 1234 s.), podľa ktorého odstrániteľnými vadami sú obsahové vady odvolania

v nadväznosti na § 363 CSP, ktorý vymedzuje náležitosti odvolania.(...) Vady odvolania, s výnimkou odvolacích dôvodov, môže odvolateľ odstrániť až do vydania uznesenia odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania. (...) Vzhľadom na princíp neúplnej apelácie a koncentráciu odvolacieho konania (§ 364, § 365 ods. 3 CSP) postupuje súd prvej inštancie podľa osobitných pravidiel vo vzťahu k odvolacím dôvodom, ktoré sú v zmysle § 363 CSP obligatórnou náležitosťou každého odvolania. Odvolacie dôvody zákon taxatívne vymedzuje v § 365 ods. 1 CSP, pričom sa vzťahujú aj na odvolanie, ktoré odvolateľ odôvodňuje podľa § 365 ods. 2 CSP. Na doplnenie odvolacích dôvodov súd prvej inštancie odvolateľa nikdy nevyzýva. To platí aj v prípade, ak odvolanie žiaden odvolací dôvod neobsahuje. Samotné odvolacie dôvody môže pritom odvolateľ meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Pokiaľ odvolanie po uplynutí odvolacej lehoty neobsahuje riadne vymedzený odvolací dôvod a tento nemožno z obsahu odvolania vyvodiť, odvolací súd bez ďalšieho odvolanie odmietne podľa § 386 písm. d) CSP, keďže absencia relevantného odvolacieho dôvodu je vadou odvolania, pre ktorú nemožno v odvolacom konaní pokračovať. Na prípadné oneskorené doplnenie odvolacieho dôvodu pred rozhodnutím o odmietnutí odvolania nemôže odvolací súd prihliadnuť vzhľadom na znenie § 365 ods. 3 CSP. (pozri aj rozhodnutie najvyššieho súdu sp.zn. 5Obdo/23/2018, ktoré prešlo testom ústavnosti; viď rozhodnutie ústavného súdu sp.zn. IV. ÚS 90/2019 o odmietnutí ústavnej sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej). Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že dané platí aj v prípade, ak odvolanie žiaden odvolací dôvod neobsahuje. Na doplnenie odvolacích dôvodov súd prvej inštancie v zmysle § 373 ods. 1 CSP odvolateľa nikdy nevyzýva. Ustanovenie § 365 ods. 3 CSP je teda podľa právnej doktríny nutné aplikovať aj na blanketové odvolania - teda odvolania vadné, bez vymedzených odvolacích dôvodov, ktoré je možné dopĺňať o chýbajúce odvolacie dôvody len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Poukazujúc na hore uvedenú argumentáciu podľa Veľkého senátu nemožno súhlasiť s argumentáciou dovolateľov opierajúcou sa o právny záver najvyššieho súdu vyjadreného v uznesení z 27. februára 2018 sp.zn. 6Cdo/175/2017 (aj v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. júna 2019 sp.zn. 6Cdo/119/2018) spočívajúcu v tom, že časové obmedzenie upravené v § 365 ods. 3 CSP nie je možné aplikovať na situáciu odstraňovania väd odvolania spočívajúcich v úplnej absencii odvolacích dôvodov. Na vyvrátenie daného je potrebné poukázať aj na logický argument zakladajúci sa na výklade od menšieho k väčšiemu (argumentum a minori ad maius), na základe ktorého možno dospieť k záveru, že ak sa § 365 ods. 3 CSP vzťahuje na procesnú situáciu, kedy odvolanie obsahuje aspoň jeden odvolací dôvod (a inak je bezvadné), rovnako sa toto ustanovenie musí vzťahovať aj na procesnú situáciu, kedy odvolanie neobsahuje žiaden odvolací dôvod (bližšie pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. mája 2021 sp.zn. 2Cdo/64/2019 alebo uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. augusta 2022 sp.zn. 4Cdo/39/2021). Ako už bolo uvedené, ustanovenia § 365 ods. 3 CSP a § 373 ods. 1 CSP je nutné vykladať vo vzájomnej súvislosti a nie ich oddeľovať, keďže sa týkajú rovnakej situácie dopĺňania odvolacích dôvodov. Najvyšší súd vo vyššie uvedenom rozhodnutí (sp.zn. 6Cdo/175/2017) tento výslovný rozdiel nebral pri rozhodovaní do úvahy, pričom sa javí, že preniesol prax dopĺňania blanketových odvolaní po lehote na podanie odvolania, aplikovanú ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok účinného do 30. júna 2016 (ďalej len „OSP“), ktorá právna úprava však bola odlišná od úpravy v CSP. Veľký senát zároveň zdôrazňuje, že v ustanovení § 365 CSP je premietnutá zákonná koncentrácia civilného procesu. To znamená, že určité procesné úkony sú koncentrované do určitej fázy konania. V tomto prípade je teda procesný úkon podania odvolania koncentrovaný do 15 dní, ktoré začínajú plynúť v deň nasledujúci po dni doručenia prvoinštančného rozhodnutia. Ohľadne tohto tiež poukazuje na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 17. decembra 2019 sp.zn. III. ÚS 141/2019, ktorý uviedol, že umožnenie dopĺňania odvolacích dôvodov po uplynutí tejto zákonnej lehoty by bolo v rozpore s princípom hospodárnosti a rýchlosti súdneho konania, no najmä v rozpore s koncepciou odvolacieho konania, ktorá vychádza z tzv. neúplného apelačného systému. Zároveň je potrebné taktiež podotknúť, že žalobcom na predídanie rizika odmietnutia blanketového odvolania doplneného po zákonnej lehote o odvolacie dôvody nebránilo, aby využili inštitút upravený v CSP, a to návrh na odpustenie zmeškania lehoty v zmysle § 122 CSP. Toto ustanovenie pamätá na situácie (okrem prípadov, kde to právna úprava výslovne vylučuje - § 347 ods. 3, § 351 ods. 3 a § 405 CSP), v ktorých ak dodržaniu lehoty stranou sporu bráni ospravedliteľný dôvod, CSP umožňuje strane sporu predísť procesne čistým a zákonom predvídaným spôsobom uvedeným v § 122 CSP tvrdosti následkov zmeškania procesnej lehoty, ak v konečnom dôsledku súd po posúdení ospravedliteľnosti dôvodu zmeškania lehoty uznesením toto zmeškanie lehoty odpustí. Ak by odvolací súd pristúpil na výklad zákonných ustanovení CSP v zmysle prezentovaného zo strany žalobcov, uvedené by do budúcnosti vytvorilo priestor na bezdôvodné zneužívanie stranami sporu, čo by v prvom rade bolo v rozpore s princípmi CSP mysliac tým zákonnú koncentráciu civilného konania a jeho hospodárnosť, ale aj rovnosť zbraní a práv strán sporu. Vzhľadom

na uvedené je aj neprípustné, aby si strana sporu sama určovala lehotu na vykonanie procesného úkonu. V tomto smere Veľký senát dovolacieho súdu poukazuje na zákonné a súdom stanovené lehoty a v ich súvislosti zdôrazňuje princíp hospodárnosti a zákonnej koncentrácie civilného sporového konania, rovnosti strán sporu a právnej istoty (strany sporu si nemôžu sami určovať, každá i prípadne v inej dĺžke, lehotu na podanie odvolania alebo na doplnenie dôvodov tohto opravného prostriedku). Veľkému senátu nedá tiež nepoukázať na právnu úpravu uvedenú v zákone č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“) v tom zmysle, že ak by zákonodarca mienil inak ako je vyššie uvedené, výslovne by v právnej norme uviedol tak, ako to uviedol v § 62 ods. 2 CMP, že odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.“

17. Ďalej sa v uznesení uvádza aj: „Veľký senát sa v ďalšom musel zaoberať posúdením veci zo širšieho hľadiska aj vzhľadom na právnu úpravu uvedenú v § 380 CSP, z ktorého vyplýva, že odvolací súd môže v zásade prihliadať iba na dôvody vymedzené v podanom odvolaní, ktoré boli vymedzené v odvolacej lehote. Súd však musí z úradnej povinnosti prihliadať na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok (pozri ust. § 161 CSP). Z uvedeného preto následne plynie aj záver, z ktorého je možné zovšeobecniť právnu vetu v kontexte posudzovaného blanketového odvolania uvedenú vo výroku III: Aj v prípade tzv. blanketového odvolania je odvolací súd povinný z úradnej moci rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Preto bude zo strany odvolacieho súdu vždy jeho povinnosťou v zmysle uvedeného zákonného imperatívu, zdublikovaného v ust. § 380 ods. 2 CSP aj v prípade tzv. blanketového odvolania skúmať procesné podmienky, tak ako to má toto ustanovenie na mysli. Veľký senát k uvedenému udáva, že ak odvolací súd v zmysle prieskumu podľa § 380 ods. 2 CSP nezistí vadu v procesných podmienkach, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí. Podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdenie rozhodnutia súdu prvej inštancie prichádza do úvahy, ak je vo výroku vecne správne. V danom prípade však nedochádza k vecnému prieskumu výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie, ale procesných väd v zmysle § 380 ods. 2 CSP vzhľadom na existenciu tzv. blanketového odvolania. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu akým spôsobom má odvolací súd rozhodnúť v uvedenom prípade. 43. Veľký senát vyslovuje názor, že ak odvolací súd v zmysle prieskumu podľa § 380 ods. 2 CSP nezistí vadu v procesných podmienkach, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, za použitia základných princípov uvedených v čl. 4 ods. 1 CSP, keď toto ustanovenie upravuje postup - spôsob rozhodnutia, najbližšie posudzovanej veci, a použitie tohto ustanovenia zároveň zodpovedá účelu a zmyslu uvedeného ust. § 380 ods. 2 CSP vykonať prieskum procesných väd z úradnej moci odvolacieho súdu aj pri tzv. blanketových odvolaniach.“

18. Na základe vyššie uvedeného, keď odvolanie žalobkyne, je odvolaním blanketným, keď v lehote na podanie odvolania nebolo doplnené o odvolacie dôvody, odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie len v rozsahu splnenia procesných podmienok. Odvolací súd dodáva aj, že nebola zo strany žalobkyne podaná žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania.

19. Procesnými podmienkami na strane súdu sú právomoc, príslušnosť, na strane strany sporu ide o procesnú subjektivitu. Ďalej možno posúdiť, či tu nebola prekážka už rozhodnutej veci, alebo litispedencie, teda už skôr začatého rovnakého konania. Odvolací súd v danej veci má za to, že vyššie uvedené procesné podmienky boli splnené. Bol podaný návrh oprávnenou osobou, ktorý smeroval voči pasívne legitimovaným stranám, bol podaný na právomocný a príslušný súd. Odvolací súd sa zaoberal aj tým, či rozhodol zákonný a nezaujatý sudca, keď v priebehu konania pred súdom prvej inštancie boli podané zo strany žalobkyne sťažnosti, v ktorých namietala aj zaujatosť konajúcej sudkyne. Odvolací súd preskúmaním obsahu námietok zaujatosti, ktoré dané sťažnosti obsahovali, dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne postupoval, keď na dané námietky neprihliadal v zmysle ust. § 53 ods. 3 CSP. Podľa daného ustanovenia ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Z obsahu námietok je zjavné, že tieto smerovali voči postupu sudcu v konaní.

20. Odvolací súd vzhľadom na podané blanketové odvolanie, teda odvolanie, ktoré v lehote na podanie odvolania nebolo doplnené o odvolacie dôvody, v zmysle vyššie uvedeného zdôvodnenia, posúdil rozhodnutie súdu prvej inštancie len v rozsahu splnenia procesných podmienok. Keďže dospel k záveru, že sú všetky procesné podmienky splnené, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, aplikujúc vyššie uvedené rozhodnutie Veľkého senátu NS SR.

21. Podľa ust. § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

22. Podľa ustanovenia § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade boli v odvolacom konaní úspešní. Žalovaný v 2. rade sa nevyjadril k odvolaniu, bol v konaní nečinný, trovy mu nevznikli. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018, sp.zn. 7Cdo/14/2018, ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva. Nakoľko žalovanému v 2. rade v odvolacom konaní trovy konania nevznikli, odvolací súd o jeho trovách konania rozhodol tak, že mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva a to s poukazom na vyššie uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu a procesnú hospodárnosť súdneho konania. Žalovaný v 1. rade sa vyjadril k odvolaniu, je právne zastúpený, v odvolacom konaní mal trovy, preto odvolací súd rozhodol, že má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

24. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).